

Bohoslužba – 15.11.2020

Suspírium: „Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Hospodin. Blahoslavený muž, čo sa utieka k nemu.” (Ž 34,9)

Začiatočná pieseň: 69. žalm: „Ó, vyslobod' ma, Bože, z hĺbky vôd...”

Vzdych: „Božia cesta je dokonalá, Hospodinova reč je osvedčená. On je štítom každému, kto sa k nemu utieka.” (Ž 18,31)

Modlitba: Náš Všemohúci Otče skrze Pána Ježiša Krista!

Len k Tebe sa utiekame, keď hľadáme Tvoje požehnanie a pokoj, pretože je tak dobré byť vo Tvojej blízkosti, tak dobre vedieť, že Ty sa staráš o všetkých, ktorí k Tebe utekajú vo svojich domovoch so svojimi rodinnými príslušníkmi. Daj teda stále cítiť a vidieť zmrzačené časti nášho vlastného života, keď Ťa vyzývame, aby si nám pomohol byť tou správnou cestou, v okamihu keď nebudeme vedieť, kam máme ísť, budeš naším hlavným radcom, v okamihu keď budeme pred Tvojou tvárou prijímať rozhodnutia, pretože potrebujeme Tvoju moc a milosť.

Vyznávame pred Tebou, Pane, že nie si hoden vstúpiť do nášho príbytku, pretože sme aj počas tohto týždňa znečistili vlastné životy, toľkokrát nám došla trpezlivosť, toľkokrát sme vykonali také veci a povedali také slová, že si zaslúžime iba Tvoj trest. Ale napriek tomu Ťa prosíme, aby si nás preskúmal, pretože jedine Ty vieš, kto sme pred Tebou a v akom stave predstupujeme pred Teba. Takže nás formuj pomocou sily Tvojho Ducha Svätého a zjav nám všetko, čo je znakom hriechu a nevery v našom každodennom živote, aby sme nechceli žiť v súlade s výrokmi a činmi ľudí, ale aby sme zostali čisti a pokorní iba pred Tebou. Skrze Tvojho živého slova Ťa prosíme, aby si nás dnes naučil priblížiť sa k Tebe i blíznym a poukázal na tie časti nášho života, kde je stále potrebná sila milosti, zväzujúca sila lásky Tvojho požehnanie a odpustenia. Duchu Svätý, Bože náš, buď tu dnes s nami a nájdi životy, ktoré túžia po pravde Tvojho slova a čakajú ako chudobní na duchu na bohatstvo, ktoré nám dávaš zo skladu Tvojich záslubov. Pre Pána Ježiša Krista, prosíme zapracuj v našom duchovnom spoločenstve a v našom meste. Amen.

Biblický text: Kniha Jóbova 5,17

„Aký blahoslavený je človek, ktorého Boh karhá! Nuž nepohrdaj výchovou Všemohúceho.”

***Kresťanské zhromaždenie vd'akvyzdania, drahí bratia a milé sestry
v Pánovi Ježišovi Kristovi!***

Tento biblický verš obsahuje obrovský rozpor, napriek tomu je to veľká pravda. Môže byť niekto blahoslavený, ak Boh ho karhá? Aj keď každý chce získať Božie požehnanie a chce žiť svoj život čo najlepšie, náš biblický základ dnes upriamuje našu pozornosť, aby nikto nepohrdol výchovou Všemohúceho. Pretože to, čo je z ľudského

hľadiska pre nás trest. má oveľa hlbší význam zo strany Boha, a v mnohých prípadoch je požehnaním a mohutnou výškou, pretože človek, ktorého Boh napomína, sa môže nazývať šťastným a blahoslaveným.

Pritom každý závidí život toho druhého a myslí si, že všetko spolupôsobí za dobré v živote toho druhého, karhanie je však súčasťou nášho každodenného života. Pokiaľ človek žije na tejto zemi, dovtedy vládne tu aj hriech a zo strany Boha odpoveďou na hriech je práve primeraný trest, čo je sériou skúšok, v ktorých bude zrejmé, ako znášame to, čo sme doteraz len precítili a ako sa vidíme v situáciách, keď sme nútení utiekať sa len k Bohu.

Lebo kým telesný rast smeruje nahor, v duchovnom raste dochádza k zlomeninám, uvoľneniu a posilneniu spôsobenému výčitkami. Sú takí, ktorí na znak Božieho trestu sa úplne odkláňajú od cesty Božej, pretože vinia Boha za škody a straty, ktoré utrpeli, ale existujú aj takí, ktorí berú do rúk svoju Bibliu a prosia o pomoc svojich duchovných, keď sa už ľudsky nedá nič robiť, keď posledná šanca na útek je len obrátiť sa k Pánovi.

Pretože aj keď máme svoje vlastné predstavy, plány pre naše manželstvá, výchovu detí, odchod do dôchodku, v mnohých prípadoch je ťažké čeliť skutočnosti, že naše myšlienky a cesty sa nezhodujú s tým, čo je v Božích plánoch. Aj keď vidíme iba prítomnosť a cieľ, ďakujme Bohu, že existujú stanice, keď nám Pán pripomenie a nedovolí takpovediac odísť, pretože nikto nemôže žiť svoj život s aroganciou, pretože keď sa vzťahy uvoľnia, musíme sa vrátiť z odklonenej cesty, a na konci priznať sa k vlastným stratám.

Vyvolený ľud Izrael sa taktiež v blahobyte odchýlil od svojho vlastného Stvoriteľa. Aby sa vrúcne a znovu priklonili k Hospodinovi, museli vždy trpieť násilím cudzích národov, ktoré stvárnili silu a ich rany boli zjavné. Božie napomenutia nás ochránia a zachovávajú. Ovplyvňuje nás veľa vecí v našom prostredí a naším hlavným cieľom nie vždy je priblížiť sa k Pánovi, ale naše okolité prostredie i my sami vytvárame priepasť medzi Bohom a vlastným „ja“. Zlo pozná slabosť nás všetkých, očividne nás vedie k tomu, prečo neposlúchať, prečo nehľadať Kristom vychodenú cestu, prečo ísť do sveta, kde nemusíš cítiť poriadok a dávať pozor na Boha, a von koncom byť šťastný. Avšak v tomto ukrutnom boji zlo nechce len naše telá, ale i naše

duše. Koniec koncov, sme natoľko zdraví, ako sa darí našej duši. Dobrá vec sa nám zjavuje totiž vo vnútri.

Satan vie o Jóbovi a o všetkých ľuďoch, že môže kráčať vlastnou cestu a rúhať sa Bohu, môžu im škodiť. A keď hriech infikuje naše životy, naše vzťahy, naše rodiny, naše kresťanské zhromaždenia, naše pracovné komunity, je to ako zhubný nádor, ktorý každý deň vytvára metastázy, ktorý je po určitej dobe už neliečiteľný.

Blahoslavený človek, ktorého Ty karháš Pane a učíš na vlastné zákony. Koniec koncov, Božie zákony sú dané. Duch Svätý je schopný aj dnes ukázať, proti čomu sme zhrešili. Pretože my dokážeme tak krásne rozpoznať hriech v živote iných, vieme tak konkrétne konštatovať, čo nie je v poriadku s tými, ktorí žijú vedľa nás, ale čo my sami. Potrebujem mať zdravé sebavedomie zakaždým, keď sa neporovnávam s osobou, o ktorej si myslím, že je za všetko vinná viac ako ja, ale pýtam sa sám seba, čo by Boh povedal na to, čo som urobil včera. Čo s tým, keď uvidím a presne viem, na čo myslím a na čom znova a znova premýšľam, aj keď som sa toho už toľkokrát chcel zbaviť. Čo s tým, keď nie som schopný/á dodržať svoje veľké a krásne sľuby, keď nie som schopný/á svoje vlastné slová premyslieť skôr, ako ich poviem a zrazu zareagujem na všetko, čo je vôkol mňa. Čo s tým, keď som len ticho, keď o ňom musím svedčiť a vyrieknuť s Jóbovom, že môj Spasiteľ a Vykupiteľ žije, Ktorý, aj keď pripustí utrpenie a stratu v mojom živote, formuje ma vďaka vlastným výčitkám svedomia pre moje dobro, aby len On mohol byť zdrojom môjho šťastia. Všetko zlé spolupôsobí za dobré v blízkosti Boha, lebo ak sa pridržím Kristovho kríža, som schopný/á znovu vstať a vyhlásiť, že Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje.

Drahí bratia a milé sestry! Môžeme byť dnes vďační Bohu za to, že nás karhal a karhá. Využime teda tieto príležitosti, aby sa zrodili úprimné modlitby, ktoré nepohrdnú výchovou Všemohúceho, a na povrch vyjde aj to najhlbšie pokánie a vyznanie, aby sa vnútro ďalej neničilo a z hlbokých vzdychov boli skutočné dychy a výdychy.

Po pokarhaní Boh na mňa už viac netlačí, ale volá ma k Sebe. Ukazuje mi spôsob, ako zostať blízko Neho a povedať mu otvorene, že som šťastný. Ponúka výmenu, pri ktorej odovzdám svoje utrpenia a uvidím Jeho rany, ktoré liečia.

V Kristovi skrze Neho a pre Neho volá nás aj dnes. Volá mňa i Teba, aby sme sa videli ako šťastní ľudia, aj keď musíme zničiť JEHO výčitky. Kristus, ktorý trpel na kríži, vie v skutočnosti čo znamená Božie pokarhanie a napomenutie, ozajstná neprítomnosť Otca, ale za cenu Jeho rán sa môžeme i dnes uzdraviť, ak nepohrdneme Jeho slovami i skutkami, začleníme jeho neobyčajné slová do našich životov ako tí, ktorí vedia, že tí, ktorí milujú Boha, všetko im spolupôsobí za dobré.

Modlime sa dnes, aby sme neprežívali Božie napomenutia ako obrovskú katastrofu, čo nás zasiahlo a utratilo. Všetko, čo je dnes prítomné ako pokarhanie a trest od Boha je pre naše vnútorné formovanie, aby sme sa stali tým, čím nás Boh chce vidieť v službe pred vlastnou tvárou. Amen.

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane, že ešte môžeme skloniť hlavy pred Tebou a ďakujeme za výčitky a cudnosti, ktoré si doteraz niesol pre naše dobro. Dnes Ti prinášame všetkých, ktorí žijú v hĺbkach vlastných hriechov. Modlíme sa za rodiny, kde sú ľudsky už všetky väzby roztrhané. Veríme, Pane, že jedine Ty si schopný konať zázraky, Ty si schopný zlomiť tvrdé srdcia a vštiepiť pokoj silou vlastného odpustenia tam, kde zlomyselnosť a nepokoj fičí.

Modlíme sa za našich chorých, za bratov a sestier v nemocnici. Prosíme Ťa, použi ich fyzické utrpenia pre naše duchovné budovanie, aby sme Ťa mohli vzývať a volať. Jedine Ty vieš, Otče náš, čo prinesie zajtrajšok, čo ešte musíme prežiť a vytrpieť, tak nás prosím priprav na tieto obdobia, aby sme pri Tebe a vďaka Tebe mohli verne stáť a spolu s Jóbom sa môžeme nazývať blahoslavenými, aj keď sa budeš skrývať pred nami a karhať nás.

Ďakujeme Ti, Bože, že Tvoje Slovo je živé, že Ty i dnes k nám prehovoriš, a môžeme sa preskúmať a vyznať pred Tebou, že Tvoja milosť je pre nás nepochopiteľná. Modlíme sa za seba, za svoj duchovný rast, za svojich manželov alebo manželky, za členov vlastnej rodiny v našej krajine i za hranicami nášho štátu a prosíme Ťa, aby si bol vždy našim ochraňujúcim pastierom. Modlíme sa za smútiacich. Modlíme sa za rodinu, ktorá stratila vlastné dieťa. Utešuj tie mamičky a tých bratov, ktorí zveria do Tvojej opatery vlastné dieťa a ich život. Prosíme, vypočuj nás pre Krista, nášho Pána. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „...lebo milosrdenstvo chcem, a nie obeť, poznanie Boha viac ako spaľované obety.” (Oz6,6)

Požehnanie: „...lebo on pôsobí bolesť, ale aj obväzuje, zraňuje, ale jeho ruky aj liečia.” (Jób 5,18)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 318.: „Prenehaj cesty, cieľe s dôverou v Pánovi...”